

מ"ת 52827/11/20 - מדינת ישראל נגד מתן שאולי אריכא

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 52827-11-20 מדינת ישראל נ' שאולי אריכא(עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המבקשת מדינת ישראל

-נגד-

המשיב מתן שאולי אריכא

החלטה

1. לפניי בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס לו עבירת ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 245(א)(3) ו- סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ועבירת ניסיון הטרדה מינית בקטינה שטרם מלאו לה חמש עשרה שנים, לפי סעיף 5(א) רישא ו- סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998.

2. בדיון מיום 2.11.20 נשמעו טענות הצדדים בסוגיית הראיות לכאורה, ובהתאם להחלטה קודמת נדחה הדיון לשם קבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

החלטה זו נסובה אפוא סביב שאלת הראיות לכאורה.

כתב האישום

3. כתב האישום נגד המשיב הוגש במסגרת מבצע משטרי במהלכו הופעלה סוכנת משטרתית שג'לשה באתר "טוטאל צ'ט" (להלן: "הצ'ט") המהווה פלטפורמה לשיחות היכרויות, והזדהתה בפני הפונים אליה כילדה בת 12 בשם "שיר" (להלן: "הסוכנת").

4. מתמצית עובדות כתב האישום עולה כי ביום 11.8.20 בשעה 12:36, פנה המשיב לסוכנת בשיחת צ'ט והזדהתה כאישה. כבר בתחילת השיחה וידא המשיב כי גילה של הסוכנת הוא 12 שנים, ומיד הוביל ויזם שיחה בעלת תוכן מיני בוטה. במהלך השיחה ביקש המשיב כי הסוכנת תזמין לביתה חברה וכשאמרה כי היא אינה מעוניינת והדבר אסור בשל המגבלות עקב נגיף הקורונה, הציג עצמו כרופאה וטען כי אם תעשה את שינחה אותה תהיה הסוכנת מחוסנת מקורונה. כן הציע המשיב לשלם לה 1,000 ₪ אם תבצע הסוכנת מעשים מיניים כפי שיוורה לה. בהמשך נותקה השיחה, והמשיב פנה פעם נוספת לסוכנת בשעה 13:11, ביקש שהיא תענה להנחיותיו לביצוע מעשים מיניים והציע לשלם 1,500 ₪. במהלך השיחה ביקש המשיב מהסוכנת, בין היתר, כי תוריד את תחתוניה, שחברתה תלקק את איבר מינה, וכן הורה לה בפירוט כיצד לאונן. המשיב ביקש מהסוכנת שתשלח עבורו תמונת עירום שלה, והעלה את סכום התשלום שהציע אם תגיע חברתה ואם תשלח תמונת עירום. בהמשך שלח המשיב לסוכנת תמונה בה נראית אישה ערומה. המשיב שב ושאל את הסוכנת אם חברתה

הגיעה וכשהשיבה בחיוב הנחה אותה לבצע עם חברתה אקטים מיניים.

טענות הצדדים

5. ב"כ המשיב, עו"ד אייל בסרגליק ועו"ד רז מורגן, חלקו על קיומן של ראיות לכאורה וטענו להעדר ראיות ישירות הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו. לטענת ב"כ המשיב מתוכן הצ'ט עולה כי הדובר בשיחה הוא אישה שכינויה "לולהההה", וכי השיחות נערכו בלשון נקבה במלואן, למעט באמירת "גומררר" - שיכול שדובר בטעות הקלדה והשמטה של האות ת'; לאורך השיחה שהתנהלה סברה הסוכנת כי הדוברת אישה ורק בסוף השיחה החלה לחשוד כי מדובר בגבר, זאת לפי דו"ח הפעולה של הסוכנת (דו"ח פעולה מס' 76), וכי תמונת העירום שנשלחה אל הסוכנת מחזקת את הטענה כי הדוברת עם הסוכנת היא אישה. עוד טען כי בנוגע לגילה של הסוכנת בעת פתיחת הכרטיס הזדהתה הסוכנת כאישה בת 90, ובכך הטעתה את הפונים, ויתרה מכך כי "הדיחה" את המשוחחים עמה היות שבחירה למי מבין הפונים אליה להשיב. כן טען ב"כ המשיב כי דוחות איכון הטלפון הנייד של המשיב ואביו אינם קבילים כראיה היות שאינם עומדים במבחני הפסיקה להוכחתם, כדוגמת אישור על אותנטיות המסמך. עוד טען כי המשיב ענה על כל השאלות בחקירתו, הגם שהיה במצב פיזי ורגשי קשה, ביקש לערוך פוליגרף ועימות עם הסוכנת והכחיש כל קשר למעשים. אשר לשתיקתו של המשיב בחקירתו כשנשאל בנוגע למחשב והטלפון שנתפסו בחדרו הקושרים אותו למיוחס לו, נטען כי המשיב קיבל עצה מעורכי דינו ובכל מקרה חשש להפליל סוחרים סמים בהיותו צרכן סמים.

6. ב"כ המבקשת, המתמחה גב' מיכל שורר, הפנתה לחומר הראיות, אשר המבסס לשיטת המאשימה ראיות לכאורה נגד המשיב - כפי שיפורט להלן. לגבי רישום של הסוכנת לאתר והזדהותה כבת 90, נטען כי מדובר באתר המחייב רישום מעל גיל 18, לכן בחירת הגיל 90 נעשתה כדי שיהיה ברור למשתמשים שלא מדובר בגילה האמתי. אשר לטענת ההדחה טענה המבקשת כי הסוכנת לא פנתה לאיש, אלא השיבה לפניות שבוצעו אליה - על כך אין חולק.

דין והכרעה

7. אקדים ואומר כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות מצאתי קיומן של ראיות לכאורה הקושרות את המשיב למיוחס לו ומקימות נגדו סיכוי סביר להרשעה. ולהלן נימוקיי.

8. הלכה היא כי ניתן להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו נסיבתיות, ובלבד שהראיות הלכאוריות בהשתלבותן יחד, מציינות מארג ראיתי מפליל שבכוחו לבסס הרשעה. תנאי לכך הוא, כי המסקנה המפלילה הנלמדת ממסכת הראיות לכאורה תגבר באופן ברור על כל תאוריה עובדתית חלופית אחרת (בש"פ 6293/18 אבו סרחאן נ' מדינת ישראל (3.10.18)).

9. בבחינת ראיות נסיבתיות נשאלת השאלה האם די בהן כדי להקים פוטנציאל סביר להרשעה, והאם בהסברי הנאשם, ככל שניתנו, אין כדי להחליש את התרחיש המפליל או להפריכו (בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' ...).

גולן דנה (21.4.15); בש"פ 576/20 פלונית נ' מדינת ישראל (25.6.20)).

10. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי בחינתן של ראיות נסיבתיות נעשית ב"בדיקה תלת- שלבית": **בשלב הראשון** נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה לשם קביעת ממצא עובדתי; **בשלב השני** נבחנת מסכת הראיות בכללותה לצורך הקביעה האם היא מסבכת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה. הסקת המסקנה המפלילה, שכלל מתקבלת מצירופן של מארג הראיות הנסיבתיות, הינה פרי הערכה ושיקלול של הראיות על בסיס ניסיון החיים והשכל הישר; **בשלב השלישי** הנטל הוא על הנאשם להציע הסבר שעשוי להפריך את המסקנה המפלילה נגדו, ולשם כך די בהסבר המותיר ספק סביר (ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף (12.1.15)). ויובהר, כי השלב השלישי הוא "נטל טקטי" שאין בו לשנות את הנטל על התביעה "מהחל ועד הכלה להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר" (דנ"פ 7479/19 מדינת ישראל נ' בצלאל (19.4.20)).

11. אשר לאופן עריכת הבדיקה של המסכת הראייתית נקבע כי על בחינת הראיות להיות טבעית ולא מאולצת. דהיינו, מחד גיסא, על בית המשפט להימנע מכיסוי החסר הראייתי וממתיחת הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו (בש"פ 3807/15 הוואשלה נ' מדינת ישראל (25.6.15)). ומאידך גיסא, על בית המשפט להימנע מלספק הסבר לראיות המפלילות אם זה לא ניתן על-ידי הנאשם.

12. בנוגע לרף הראייתי הדרוש בבחינת "ראיות לכאורה" - נקבע כי ראיות נסיבתיות יבחנו באופן גולמי בעוד שמשקלן וההסבר החלופי למארג המפליל הנלמד מהן יבחנו בהליך העיקרי (בש"פ 1519/19 דדון ואח' נ' מדינת ישראל (20.3.19)).

מן הכלל אל הפרט

13. הראיות המרכזיות הקושרות את המשיב למיוחס לו מתבססות בראש ובראשונה על כתובת ה- IP (5.102.221.22) ממנה נערכו השיחות עם הסוכנת. מחומר החקירה עולה כי כתובת ה-IP רשומה בכתובת מנוי האינטרנט על שם סבתו של המשיב הגב' חנה אוסי (תשובת חברת "אקספון 018 בע"מ", מיום 1.9.20; (לעניין חוסר ידיעתה של סבתו של המשיב בכל הנוגע לשימוש במחשב ובאינטרנט, ראו מזכר שיחה פקד שלי היאט מיום 18.11.20)).

בבית הסבתא שברח' הצלע 2 ברמת-גן, התגוררו המשיב עם אביו (ראו מידע דמוגרפי, והודעות המשיב ואביו);

בחיפוש שנערך בבית נמצאו בחדרו של המשיב, בין היתר, מחשב נייד ASUS (להלן: "מחשב ה-ASUS") וטלפון נייד מסוג אייפון, בצבע לבן (ראה דוח חיפוש מיום 9.11.20, ודוח פעולה מאת רס"ר אקוקה מיום 9.11.20);

במחשב ה- ASUS שנתפס נמצאה תמונת אישה בעירום, תמונה זוהי לזו שנשלחה לסוכנת במהלך השיחה עמה (מסמך 36 ומסמך 46);

בבדיקת המחשב של המשיב נמצאה היסטוריית גלישה באתר "טוטאל צ'ט" (כפי שאישר המשיב בחקירתו מיום 9.11.20 בעמ' 5 שר' 90 ואילך);

הטלפון הנייד של המשיב שמספרו 053-4444155 (כעולה מהודעות אביו של המשיב ומהמספר שמסר המשיב בחקירותיו) אוכן, בעת ביצוע השיחות עם הסוכנת, ב"בית הצנחן" ברח' רוקח 121, ברמת גן, מרחק מספר מאות מטרים מביתו של המשיב- כתובת ה- IP (מסמך 42 ומסמך 54); הטלפון של אבי המשיב (053-4444166) אוכן ביום האירוע בעיר ראשון לציון החל מהשעה 10:08 ועד 19:55 (דוח מיצוי מחקר תקשורת לטלפון, מיום 19.11.20 מאת מירב דנינו וכן דוח איכון- מסמך 38).

אביו של המשיב, מר שמעון שאולי, אישר כי הטלפון והמחשב בשימוש של המשיב בלבד, וסיפר כי ידיעתו בתחום המחשבים והאינטרנט מוגבלת ביותר (הודעה מיום 9.11.20).

14. בכל הנוגע להתנהלות המשיב בחקירה, אכן ענה המשיב על מרבית השאלות, הביע תמיהה על מעצרו והכחיש כל קשר למיוחס לו. דא עקא, המשיב שמר על זכות השתיקה בשאלות הנוגעות למחשבים והטלפונים שנתפסו בחדרו הקושרים אותו למיוחס לו (ראו הודעה מיום 11.11.20 עמ' 3 שר' 12 ואילך). זאת ועוד, כשנשאל המשיב אם יש חומרים דומים נוספים במחשב שלו גם אז שמר על זכות השתיקה (הודעה מיום 11.11.20 בשר' 57 ואילך). כך עשה המשיב גם בחקירתו השלישית כאשר נמנע להשיב לשאלות בנוגע למחשבים (הודעה מיום 17.11.20 עמ' 3 שר' 12 ואילך).

15. אשר לטענות ההגנה, אומנם, אין חולק כי הדובר שהתכתב עם הסוכנת הציג עצמו כאישה, אולם אין בכך כדי לקעקע את הראיות הלכאוריות הקושרות את המשיב למיוחס לו, אף לא עד כדי כרסום ראייתו. ויובהר, כשם שהציג עצמו הדובר כרופאה ואמר לסוכנת כי אם תבצע מין אוראלי עם חברתה הדבר יחזק את המערכת החיסונית שלה להתמודדות עם נגיף הקורונה, כך גם ההתחזות לאישה יכול שנועדה לרכוש את אמונה של הסוכנת שהציגה את עצמה כקטינה בת 12, וכן על-מנת לטשטש את זהות הדובר. בהקשר זה משמעות רבה יש לעובדה כי תמונת העירום של האישה שנשלחה לסוכנת נמצאה במחשב של המשיב.

16. באשר לטענה כי הסוכנת נרשמה לאתר כבגירה בת 90, מתוכן השיחה עולה כי הסוכנת הבהירה שהיא קטינה צעירה בת 12. כך עשתה מיד בתחילת השיחה עת שאל אותה הדובר: "היי בת 12? והסוכנת השיבה: כן". ובהמשך תוכן השיחה עלה מדברי הסוכנת מספר פעמים שאין לה כל ידע מיני, שהיא בתחילת התפתחותה המינית - הפיזית, כי היא לומדת בכיתה ז' ועוד. עיון בשיחה לא מותיר ספק כי הדוברת הזדהתה לכל אורך השיחה כקטינה צעירה, ולכן רישום גילה של הסוכנת באתר אין בו כלשעצמו לפגוע במודעותו הלכאורית של המשיב לגילה הנחזה של הסוכנת, כקטינה בת 12.

17. בשאלת קבילות דוח איכון הטלפון של המשיב, הצדק עם ב"כ המשיב כי דוח איכון אינו עומד בפני עצמו ומחייב הוכחת קבילות בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. ואולם, הלכה פסוקה היא כי טענות בדבר קבילות ראיות

מקומן להתברר בהליך העיקרי. עוד נקבע כי על בית המשפט בהליך המעצר להעריך מהו הסיכוי כי ראיה גולמית שקיימת מחלוקת בשאלת קבילותה, תהא קבילה במשפט. לכן, ככל שהראיה אינה בלתי קבילה על-פניה ניתן לראותה כראיה לכאורית בהליך המעצר (בש"פ 7234/18 **שושן ואח' נ' מדינת ישראל** (25.10.18); בש"פ 6083/14 **אבו אלהווה נ' מדינת ישראל** (18.9.14)).

18. היות שראיות האיכון אינן בלתי קבילות על-פניהן, ויכול שהמאשימה תבסס קבילותן בראיות הצריכות לשם כך במהלך ניהול התיק, הוכח לכאורה האיכון בעת הזו.

לסיכום

19. סקירת הראיות שנאספו בחקירה מלמדת על קיומו של מארג ראיתי המקיים סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו בשילוב עם שתיקתו הסלקטיבית של המשיב במענה לשאלות על חומרי חקירה מפלילים, ובכך יש לחזק את הראיות נגדו. לאור כל האמור מצאתי קיומן של ראיות לכאורה.

חומר החקירה הוחזר למבקשת במהלך הדיון.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"א, 17 דצמבר 2020, במעמד
הצדדים.